

“Els murals d'art urbà són una gran eina educativa”

Què significa per a tu dedicar-te a la il·lustració i el disseny gràfic?

“Gaudeixo molt expressant un concepte perquè la persona que el veu en faci una lectura activa. M'agrada explicar històries amb claus i símbols que els lectors puguin interpretar o completar.”

I el sentit de l'humor?

“Sempre és el fil conductor del meu treball. El sentit de l'humor, en un sentit ampli. Sempre m'ha interessat perquè m'ajuda a buscar complicitats, a connectar, a transmetre un missatge. L'humor i el joc m'ha acompanyat des de les primeres feines: il·lustrar una guia de bars de Barcelona o pintar un mural en un restaurant.”

Per a tu, un mural és més que un quadre gran. Què t'aporta com a artista compromès?

“Els murals els veu molta gent sobretot si estan a l'espai públic. Així que el mural és un format artístic molt interessant per a funcions publicitàries i educatives. Crec que l'art urbà permet mostrar conceptes i interaccionar amb el públic, dos aspectes que m'interessen artísticament.”

També t'interessa treballar amb i per a nens i nenes. El projecte de l'escola Barrufet i els tallers infantils a Can Castells Centre d'Art en són bons exemples.

“Sí, estic molt content dels murals de l'escola Barrufet sobre els hàbits i l'alimentació saludables. Els murals són una gran eina educativa. Quan

El dissenyador santboià **IVÁN BRAVO** ha publicat la sèrie de vinyetes *The corner spots* a la prestigiosa revista *The New Yorker*. "Un somni". L'Iván té 36 anys. Es va graduar en Disseny gràfic a l'escola universitària Elisava el 2005. Aviat va descobrir que l'art urbà és ideal per transmetre estímuls positius. El fil conductor de la seva obra és el sentit de l'humor. Un repte: la complicitat dels lectors.

➤ **“L'humor, en un sentit ampli, m'ha acompanyat des dels meus primers treballs”**

➤ **“Que la revista *The New Yorker* hagi publicat un treball meu ha estat un somni fet realitat”**

planifiques un treball com aquest és important tenir en compte que l'alumnat rebrà uns estímuls durant anys... així que millor positius i útils, que siguin una bona influència. Crec que els nens i les nenes de l'escola s'han fet seus uns dibuixos i textos que veuen cada dia durant el seu pas per l'escola. Pel que fa als tallers familiars en què col·laboro des de fa uns tres anys a Can Castells Centre d'Art, intento oferir diversitats d'estímuls artístics als nens i les nenes perquè tinguin una visió de l'art àmplia, global i el més plural possible.

Crec que com més diversitat d'opcions veus més en pots imaginar”

També col·labores al projecte Barri Antic Art Urbà i amb la Gasol Foundation...

“Sí, al projecte artístic del nucli antic de Sant Boi he dissenyat un mural a terra perquè els més menuts juguin a l'aire lliure. Amb la Gasol Foundation he pogut treballar projectes per promoure la salut infantil. Crec que és molt important perquè ells i elles són el futur.”

I, un dia et truquen de *The New Yorker* per dir-te que et volien publicar un treball. Com va anar?

“Vaig enviar a aquesta i altres revistes una sèrie de dibuixos personals conceptuals que havia preparat en un taller d'il·lustració. Al cap de poques hores em van dir que potser me'ls publicarien... i ho han fet. Estic molt content, és un somni fet realitat.”

Un gran estímulo per seguir endavant, no?

“Doncs, i tant. Ha estat molt important per a mi. Així i tot, he de seguir treballant i aprenent. La meua feina té alts i baixos que has de tenir molt en compte. Veure les meves vinyetes a *The New Yorker* ha estat increïble i és un estímulo professional per continuar fent les coses el millor possible.”